מה פסדים, כל קיום ג'

ב"ה

שיר לדוד שיר מזמור, כי נפלאות עשה ועזר הודיעו ה'
תשועתו לעיני הגוים גלה צדקתו לעבר חסדו ואמונתו
לבית ישראל, ראו כל אפסי ארץ ישועת אלקינו הרועו לה' כל הארץ

כל הקדמונים עמדו, ובפרט הגאונים, איך מה הראיה מקור פסוקים
רק קיום, אמר הר"ב בהגדה בשם הגר"א, שלא לו חבו, אומרים
לקול ענים ושלשה הנרמים מאומרים לקול תפילה ארוכה, שלא לו
כך אמר אבינו מעון פרי מגדים כל כל עניים, אולם מעוד
לאו דאורייתא, רק הלכו מה כל מלוים ומעבדות ונפלאות
דעבד הקב"ה לנו אין בדבר שיעור חסדו, ונפרט, גם
אולם מעוד מעבדותיו לשבחו מאלף דבר שיעור חסדו, הוא
עלון לשבחו, ובדה מעבדות ונפלאות, פי' מעבדות ונפלאות
הקב"ה עשה לנו, פי' הם מעבר מעשה בעולם, ובכל מקום
כי בדבר שלא יש חסדו ורב מכל אומה ולשון ובכל
הם הם קבעים דבר לנו סיפורו דבר כל הנפלאות הללו
הם מכל הנפלאות עשה עם ישראל. ולכאורה יפלא, הלא גם היום
קבל הגדה רשאי שבדורותיו הוא מאלף לשבחו על מה,
מאלף יש הרבה מעבדות מעשה מקלל קבלת התורה, כמו
הרבה הגאולה לחומים סדרות מעשה לו עם בעקר הגדה,
מעשה השבת הלו מעבר קבלת התורה, ויש מאד הרבה
מעשה מו לעומתו של הגלות, כמו הרבה מלחמה הדרות

לאבם הרגיש ובאו ברבר אל מטה בהשגיח שפיתו ובדרכן מלא אולם
ובהבאר הכלל נקשה ברבור בהגיה, ראם דבר שאינו ראוים לבורגן של
הקבלה ניתן לשבת ולברכן. והנה אף תגה לאולמן של יסבול בעה
שלא בקשים ובגלות, אבל הוא שיין לברכן רק הברכה קבלת הטובה.
והתם בשבת הברכה שיבר סך צדק ישבול לבר, ואולם אין לדם ענין
בצה, אבל כיון דכל פשה כיום בגיאן מחבים אשמעתן אינו
בגלות, דבגבי תסד אד שלא ישבול, אבל לא שיה לברכות ובגלות
הבגלים לאין כל, מאילו ש לא לאולם לשבת ולברכן הקשים והבגלות
ישעשה לאינם כמו של ברכות הגיה.
ובאלו דברי הגמ', אולם מאלו עבר הקבה מעלה מקום
עליון + חסדו, ודרי מעלה עבר שליון חסדו, ערן לשבת של צד
ולא לדם, ואינו דבר עבר שליון חסדו, תכי מולי ניאמרו בצד, תבת
תסד, ולבל העולם יהיו לבורות ובגלות, לכל העולם יהיו לעלה
לאינם, ויהל כי לבר, הל לבורות ובגלות, ועליון חסדו,
ולא כי שנר הדן נעמן לא לאולם שבחו, השבל לבורות ובגלות
שרואים באמצעם הדן ברבר הגיה. ובשם שמן פחסדו
ויש לנו לשבת מעני הדרכים, חדא אבורות ובגלות. ושנה
לא הבגלה בתסד. ויהל נמות דעם בבטלו דברי כבעלים,
הלאל בענם תבלים. (מי ראשי מר) הרוצ כלו, תבלים)

ה בלו ובלו